

У мноштву политичких догађаја и информација који прате нашу изборну кампању готово је неопажено у нашим медијима прошла вест да су судије Еулекса доставиле одбрани Оливера Ивановића писану пресуду којом је осуђен на девет година затвора због наводних ратних злочина почињених у Косовској Митровици 1999. године.

Један од његових адвоката Љубомир Пантовић је оценио да ова пресуда више личи на усмено образложење, да је несхватљива и нејасна, и најављује да ће у изradi жалбе учествовати правни тим састављен од правника из наше земље и иностранства. Она је још једном показала сву необјективност, волунтаризам и политичку инструментализацију која непрестано прати не само суђења Еулексових судова на Косову и Метохији.

Без обзира на то што је током судског процеса јасно показано да нема валидних и правно заснованих доказа којим би поткрепили оптужницу да је Оливер Ивановић командовао, наређивао, нити учествовао у догађајима који су се дешавали 14. априла 1999. године. Све то није био довољан разлог да се донесе пресуда која ће бити заснована пре свега на валидној правној аргументацији.

Од почетка овог срамног судског поступка било је очигледно да је пресуда донета и пре него што су саслушани сведоци и предочени озбиљни докази. Тиме се само до краја огољује природа досадашњег деловања Еулекса на Косову и Метохији, који пре све има за циљ да одржи већ утврђени однос Европске уније према самопроглашеној независности Косова.

Такође смо сведоци да се процес сталног давања великих уступака представницима албанског народа у преговорима са Србијом, а при томе је очигледно да они и немају стварну намеру да спроведу одлуке предвиђене Бриселским споразумом који ми проглашавамо за наш врхунски спољнополитички успех и достигнуће.

Ништа друго се и не може очекивати од организације чија је већ толико пута јасно демонстрирана намера да промовише тзв. косовску независност и утврђивања искључиве кривице припадника српског народа за сукобе и злочине на Косову и Метохији у време НАТО агресије на СРЈ.

Очигледна је оваква тежња представника међународне заједнице (и то посебно земаља Квинте) која врши непрестани и снажни политички и економски притисак за признавање псеудодржаве на Косову, без обзира на то што се тврди да то није главни и одлучујући услов за улазак Србије у ЕУ. Такође смо сведоци да се процес сталног давања великих уступака представницима албанског народа у преговорима са Србијом, а при томе је очигледно да они и немају стварну намеру да спроведу одлуке предвиђене Бриселским споразумом који ми проглашавамо за наш врхунски спољнополитички успех и достигнуће. О томе најбоље говори чињеница да ни после готово три године није учињено ништа на формирању Заједнице српских општина, а тешко да ће тај процес почети у догледном року.

Формирање суда за ратне злочине које су починили припадници ОВК-а такође није могуће очекивати у блиској будућности ако икада и буде почео своје деловање. Зато је вероватно и донета оваква драконска пресуда Оливеру Ивановићу и то као још један у низу уступака не би ли се одобривољили Албанци на Косову јер они су ипак били лојални савезници НАТО и Европске уније у решавању косовске кризе и током НАТО агресије.

Албанци на Косову и Метохији примењују познату и много пута опробану тактику одуговлачења, сталног уцењивања и претњи о примени силе и изазивању нестабилности на Балкану, рачунајући на сталну подршку Енглеске, САД, Француске, Немачке и Италије. Те су земље главни покровитељи тзв. косовске независности и заиста је илузорно очекивати да ће институције настале њиховом политичком вољом бити засноване на праву и објективним принципима.

Овакво понашање Еулекса само је врх леденог брега недоследног односа и приступа међународних фактора према српским захтевима у процесу нормализације односа Приштине и Београда. Не може да нас много изненађује лицемеран однос међународне заједнице који се веома јасно видео у току судског процеса Оливеру Ивановићу.

Изостала је као и много пута до сада правовремена и широка политичка и друштвена реакција која би послала јасно одређену поруку да се не прихвата овакав необјективан и политикантски инструментализован судски процес човеку који је остао да живи на Косову и Метохији

За нас је од много веће важности како су наша јавност и актуелни политички актери реаговали на овако донету пресуду.

Изостала је, као и много пута до сада, правовремена и широка политичка и друштвена реакција која би послала јасно одређену поруку да се не прихвата овакав необјективан и политикантски инструментализован судски процес човеку који је остао да живи на Косову и Метохији, учествујући у решавању проблема српске заједнице и при томе дуго времена успешно сарађујући са представницима међународне заједнице и Еулекса.

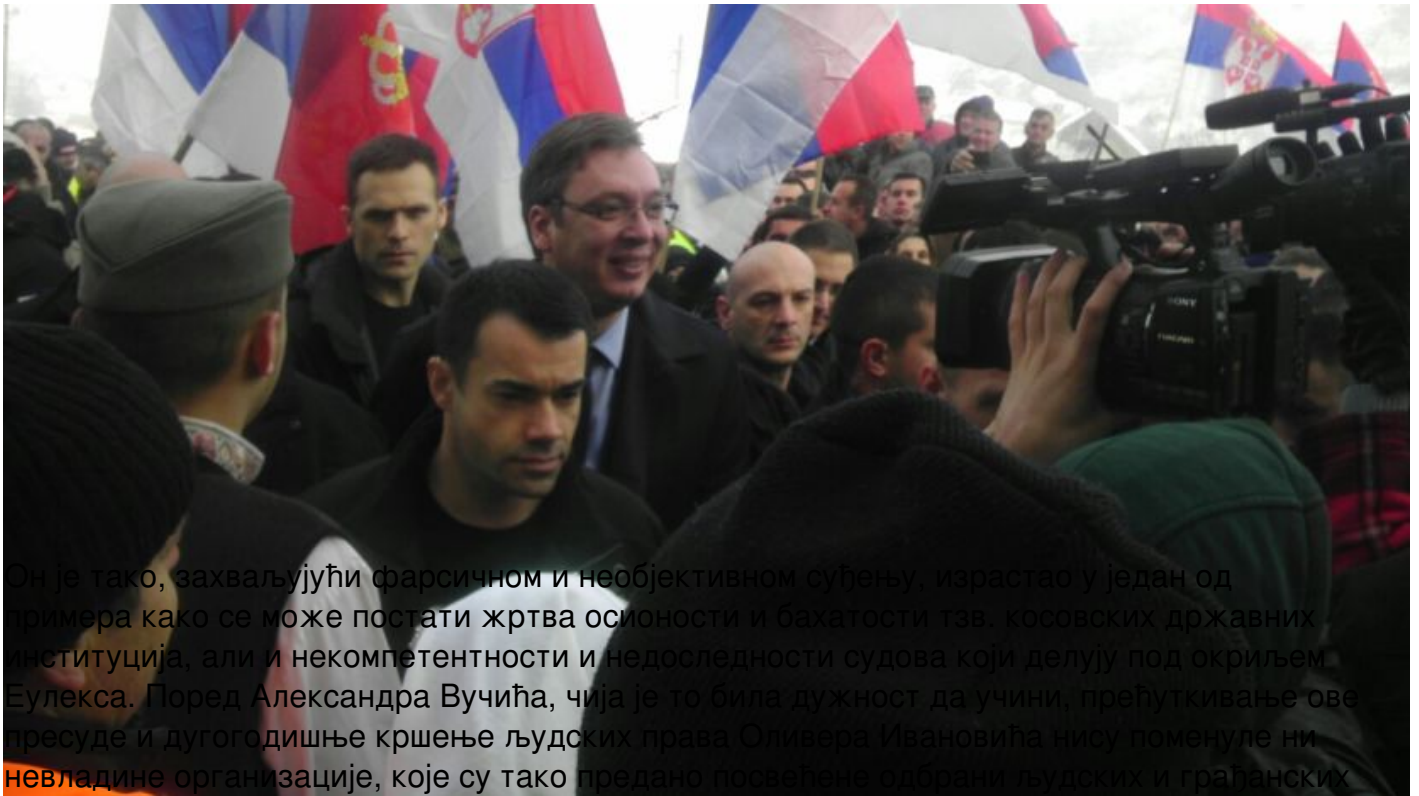
Његово хапшење и суђење је јасна порука Србима на Косову и Метохији да нико није сигуран и да свако може на основу исфабрикованих и лажних доказа бити осуђен на дугогодишњу робију.

У свом походу на гласове Срба који су још преостали на нашем Косову и Метохији

О прећутаној пресуди Оливеру Ивановићу - мрља на образу свих нас

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 09 април 2016 11:20

премијер Александар Вучић није нашао за сходно да једном речју помене најочитији пример кршења људских и грађанских права који се одигравао током суђења и бесправног утамњичења Оливера Ивановића. Можда би помињање његовог имена нарушило процес спровођења бриселског споразума који је већ дуго времена мртво слово на папиру.

Он је тако, захваљујући фарсичном и необјективном суђењу, израстао у један од примера како се може постати жртва осиноности и бахатости тзв. косовских државних институција, али и некомпетентности и недоследности судова који делују под окриљем Еулекса. Поред Александра Вучића, чија је то била дужност да учини, прећуткивање ове пресуде и дугогодишње кршење људских права Оливера Ивановића нису поменуле ни **невладине организације**, које су тако предано посвећене одбрани људских и грађанских права јер се он као припадник српског народа не уклапа у преовлађујући концепт политичке коректности у коме је једино прихватљиво да се говори о злочинима почињеним над Албанцима, а Срби се увек сврставају у лоше момке једино спремне да чине насиље и најтеже злочине.

О прећутаној пресуди Оливеру Ивановићу - мрља на образу свих нас

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 09 април 2016 11:20

